Analiza czasownikowo-rzeczownikowa

Symulowanymi "obiektami" są mikroby oraz cząsteczki substancji chemicznych.

Mikroby podzielić można ze względu na sposób odżywiania się na:

- cudzożywne,
- samożywne,
- reducentów.

Substancje z kolei podzielić można ze względu na stany skupienia na trzy rodzaje:

- ciała stałe,
- ciecze
- gazy,

oraz ze względu na złożoność na:

- substancje proste (**pierwiastki**)
- złożone (związki chemiczne).

W projekcie zawarte będą następujące substancje:

- Metan (gaz, związek chemiczny)
- **Dwutlenek węgla** (gaz, związek chemiczny)
- Wodór (gaz, pierwiastek)
- **Tlen** (gaz, pierwiastek)
- Woda (ciecz, związek chemiczny)
- Etanol (ciecz, związek chemiczny)
- Glukoza (ciało stałe, związek chemiczny)
- Węgiel (ciało stałe, pierwiastek)

Wszystkie mikroby, a także cząsteczki gazów, mają <u>zdolność ruchu</u> – oznacza to, że w trakcie trwania symulacji <u>błądzą losowo po planszy</u>.

Gdy "spotkają się" cząsteczki dwóch różnych pierwiastków, mogą one ze sobą zareagować, tworząc odpowiedni związek chemiczny, i tak:

- Tlen + Węgiel tworzą Dwutlenek węgla,
- Wodór + Węgiel tworzą Metan,
- Tlen + Wodór tworzą Wodę.

Rodzaje **mikrobów** w określony sposób <u>reagują</u> na odpowiednie związki chemiczne:

- Samożywne zbierają Wodę oraz Dwutlenek Węgla, a produkują Glukozę I Tlen,
- Cudzożywne zbierają Glukozę I Tlen, a produkują Wodę I Dwutlenek Węgla, a opcjonalnie także Etanol,
- Reducenci zbierają Etanol I Metan I rozkładają je do Węgla, Wodoru i Wody.

Mikroby poruszając się po planszy, zużywają pewną ilość **energii** z posiadanego **zapasu**. Zapas ten jest uzupełniany wraz z <u>odżywianiem</u>. Gdy zapas energii <u>spadnie</u>

poniżej określonego poziomu, mikrob ginie. Gdy zapas energii jest wystarczający, mikrob może dokonać podziału na dwa mikroby tego samego rodzaju.

Metan oraz Etanol są dla mikrobów niebędących Reducentami **truciznami**. Oznacza to tyle, że mikroby te mają odpowiadający im wskaźnik zatrucia, który jest zwiększany, gdy natrafią na cząsteczkę Metanu bądź Etanolu, a który <u>zmniejsza się</u> z czasem. Jeśli wskaźnik zatrucia przekroczy pewien określony poziom, mikrob umiera.

Śmierć mikroba polega na <u>usunięciu</u> go z planszy i "<u>wysypaniu" się</u> zebranych w trakcie jego życia zasobów na zewnątrz.